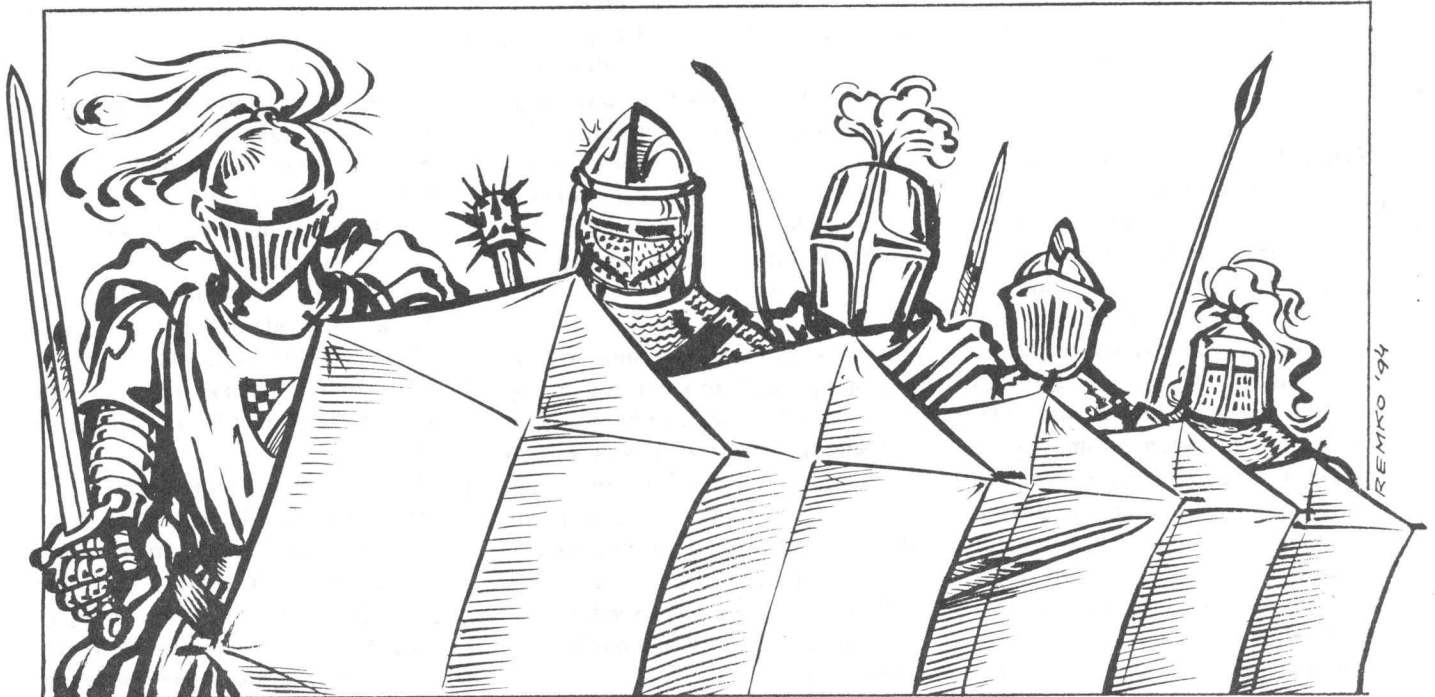

sanjo

In VLIAGER 90/2 beschreef Nop "Zo maar een SANJO" met een hoogte van 2 m. Ik weet dat deze SANJO vele malen met goed gevolg is nagebouwd. Nop paste bij dit formaat coupe-naden toe om de bolling van het middenveld niet te groot te laten zijn en om rimpels in dit veld te voorkomen (tekening 1). Een coupe-naad is een wigvormige uitsnijding tussen twee naden, waarbij we de naden daarna naar elkaar toe trekken en aan elkaar bevestigen. De liggers trekken daardoor licht omhoog als tegenwicht tegen overmatige bollen van het middenveld en het trekken van rimpels. Voor de herkomst en enige technische achtergronden van de SANJO verwijs ik naar het genoemde artikel van Nop.

Sanjo vechten.

Het SANJO-vechten is heden ten dage zeer in. Ik heb het vele malen op internationale vliegerfeesten aanschouwd. Het is een geweldig spektakel als men echt aanvalt. De vliegers haken elkaar daarbij uit de lucht of men tracht elkaars lijnen door te snijden. Het op de grond

terechtkomen schakelt de deelnemer uit.

In 1986 is Martin Lester tijdens het York festival in Europa met een International Rokkaku Challenge begonnen. Er gelden enkele basis regels in het U.K. *). De regel wat betreft het minimum formaat wordt zeker niet altijd rigoureuus toegepast want vele malen heb ik afwijkende grootten gezien. Het meedoen is tenslotte veel belangrijker dan het winnen!

Het formaat.

Aangezien het formaat SANJO van 2 m bij 5 Bft geweldig kan trekken was het mij iets te veel om daarmee mee te kunnen doen. Daarom heb ik de SANJO kleiner, te weten met een hoogte van 1,5 m en 1 m, opnieuw gebouwd. Zodra je dat doet kom je dingen tegen, die het vermelden waard zijn om een goed resultaat te bereiken.

Zo is de keuze van de liggers en de staander erg belangrijk.

De 1 m hoge SANJO.

Bij de 1 m hoge SANJO had ik de liggers iets te stug gekozen (ϕ 6mm

RF-blauw). Boven windkracht 6 Bft wilde hij - na zeer zorgvuldig tomen - wel goed vliegen; de gebogen liggers buigen dan onder de heersende winddruk nog iets meer door. Zodra de wind echter minder was bleef ik modderen aan de toom omdat er geen enkele beweging in de liggers te krijgen was. Hij rolde en dook op de meest onverwachte momenten. Nadat ik de liggers had gewijzigd in het soepelere volglas ϕ 4 mm fiber werd het windbereik geweldig goed en is het een lust om er mee aan de slag te gaan. Om zo licht mogelijk te zijn werd voor de staander ϕ 6 mm RCF-strong gekozen; de daarmee verkregen verticale stugheid is erg belangrijk. Laat de staander aan de staartzijde \pm 5 cm uitsteken zodat er nog kan worden opgespannen. De rek bij vocht zorgt er na enige tijd voor dat het veld veel te slap komt te staan. De SANJO moet in verticale zin strak opgespannen blijven.

Bij dit 1 m model heb ik geen coupe-naden gebruikt. Wel heb ik een 1 cm brede dacronstrip onder de liggers gestikt om rek in de spanrichting van de liggers te voorkomen.